

6101 Eneste Deb. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 6102

over 1600 Rd. — eller hvilken Grænde, man nu vil blive staaende ved — kunne komme i Betragtning. — Den meget ærede Kultusminister var ikke tilfreds med den Stilling for Universitetet, som blev slagt ved de Forslag, her foreligge. Han havde endog den Opfattelse, at Universitetets Stilling vilde blive ringere i indeværende Finantsaar end i de forløbne Aar, og bemærkede, at det vilde faae en Underbalance af omtrent 60,000 Rd. Jeg tror dog, at den ærede Minister derved har overset een Ting, nemlig den, at den nye Museumsbygning er et Aktiv, som Universitetet erhverver, og naar dets Kapital anbringes i Aktiver og altsaa ikke spises op ved aarlig Forbrug, tror jeg ikke, at man selv om disse Aktiver ikke ere rentebærende, med Nette kan sige, at Status er bleven forringet. Naar Universitetet erhverver et Aktiv af 50,000 Rdls. Værdi, kan man ikke med Nette sige, at Forbrugen af Formue i indeværende Aar bliver 60,000 Rd.; efter mit Skøn vil den allerhøjest kunne siges at være 10,000 Rd. Det forekommer mig ogsaa, at der for Universitetets Vedkommende er reddet noget meget Væsentligt gennem de foreliggende Forslag, nemlig det, at det Understud, der fremkommer, skal dækkes ved Tilskud af Statskassen.

Justitsministeren (Klein): Der er under denne Behandling af Finantsloven fremkommet adskillige Bemærkninger, som i og for sig kunde opfordre mig til at knytte nogle Ord til, hvad der saaledes er fremkommet. Jeg holder ellers ikke af at tage Del i finantsielle Forhandlinger, men der er navnlig for nogle Diebliske siden fremfat en Bemærkning af mere politisk Natur, som gjør, at det forekommer mig, at det vilde være urigtigt, om der ikke dertil blev sagt Noget. Forinden jeg gaar over til den Ytring, hvortil jeg sigter, vil jeg dog tillade mig at fremsætte nogle faa Bemærkninger med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorom det jo hovedsagelig idag har dreiet sig. Det forekommer mig, at man for det Første har lagt en ganske mærkkelig, jeg kunde fristes til at sige overdreven Betydning ind i hele dette Lønningsspørgsmaal, der er kommet til at ligge for os, og dernæst, at man i sin Dmtale af dette Spørgsmaal og af Regeringens Stilling dertil har været meget ubillig mod Regeringen. Naar jeg tillader mig at have den Mening, at man har været ubillig mod Regeringen, hvad Dmtalen af dette Spørgsmaal angaar, da er det, fordi man, som det forekommer mig, ganske har set bort fra den hele Situation, saaledes som denne i Virke-

ligheden er. Man har sagt, at dette Forslag, over hvis Fremkomst man synes at være saa misfornøjet, er enten kommet for sent eller for tidligt. Tillad mig at gjenkalde i de Herrers Erindring, at det var ved Begyndelsen af denne Samling, at der fra Regeringens Side blev forelagt et selbstændigt Lovforslag, der handlede om et Lønningstillæg til samtlige Embedsmænd. Dette Lovforslag blev henvist til et Udvalg, men Udvalget lod ikke høre fra sig. Da Finantsloven omstider kom til 2den Behandling her i Thinget, fandtes der opstillet paa den et Forslag til at give visse Embedsmænd nogle Procent i Tillæg. Man udtalte sig fra Regeringens Side meget bestemt mod dette Forslag, saaledes som det var affattet, og man gjorde det af forskjellige Grunde, navnlig ogsaa af den Grund, at det var at forudsætte efter den Stilling, Landsthinget havde indtaget til lignende Spørgsmaal i forrige Samling, at hvis man her i dette Thing fastholdt denne Form for en Lønningsforbedring, vilde Resultatet sandsynligvis blive det samme som i forrige Samling, nemlig, at Embedsmændene ikke fik noget Tillæg. Regeringens Ordfører udtalte sig med stor Styrke mod dette Forslag, ja omtrent saa stærkt som det vel er muligt at gjøre fra Regeringens Side, og det var dog vel derefter ikke saa unaturligt, om Regeringen kunde hengive sig til det Naab, at Thinget muligen ved 3die Behandling af Finantsloven vilde komme til Erkjendelse af, at det var bedst at fjerne dette Stridsspørgsmaal fra Finantsloven. Det skete ikke. Men da omstider Finantsloven gik over i det andet Thing, da vare vi — tillad mig at minde det ærede Thing derom — naaede hen til Slutningen af Marts Maaned; der var ikke mange Dage tilbage af det gamle Finantsaar, ikke mange Dage tilbage, inden det nye Finantsaar skulde begynde. Det Lovforslag, som Regeringen i Begyndelsen af Oktober havde indbragt her i Thinget angaaende en Lønningsforbedring, hvilede endnu uopst i Udvalgets Skød, og jeg skal frendeles tilbagefalde i Erindringen, at det blev udtalt her af Finantsudvalgets ærede Ordfører i denne Sag, hvis jeg ikke feiler var det ved 3die Behandling af Finantsloven, at hvis der ikke blev givet Embedsmændene noget Tillæg paa Finantsloven, kunde det med det samme betragtes som afgjort, at Embedsmændene ikke fik noget Lønningstillæg iaar. Nu kom altsaa Sagen for i Landsthinget. At Landsthinget ikke vilde finde sig i, at det Lønningstillæg, der var indsat paa Finantsloven her i dette Thing, blev staaende paa Finantsloven, vidste man forud, og det frem-